

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะการตัดสินใจเลือกในสภาพการเลี้ยงของเด็กสถานพินิจากับเด็กนักเรียนว่ามีลักษณะแตกต่างกันในด้าน ประเภทของเด็ก เพศ และโอกาสในการเลือกเล่นหรือไม่ อย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นเด็กวัยรุ่นชายหญิงที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง(บางนา) จำนวน ๖๐ คน และเด็กวัยรุ่นชายหญิงที่ไม่กระทำผิดจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย และโรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม จำนวน ๖๐ คน การเลือกเด็กใช้วิธีสุ่มมาและตามความสมัครใจอีกครั้ง และควบคุมคุณสมบัติของเด็กทั้งสองกลุ่มให้ใกล้เคียงกัน คือ มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ มีระดับสติปัญญาปานกลาง มีอายุระหว่าง ๑๔ - ๑๕ ปี และได้รับการศึกษาอย่างต่ำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ และอย่างสูงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จัดสภาพการทดลองการตัดสินใจเลือกในห้องแนะแนวของโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยและห้องนักจิตวิทยาของแพทย์ ศาสตราจารย์เด็กและเยาวชนกลาง กำหนดให้ผู้รับการทดลองเลือกเล่นเกมทายเลข ๔ แบบ แบบที่หนึ่งมีความน่าจะเป็นที่จะได้ ๑ ถ้าแทงถูก ๑ ครั้งได้รับเงินรางวัล ๑ บาท แบบที่สองมีความน่าจะเป็นที่จะได้ ๑ ถ้าแทงถูกหนึ่งครั้งได้รับเงินรางวัล ๓ บาท แบบที่สามมีความน่าจะเป็นที่จะได้ ๑ ถ้าแทงถูกหนึ่งครั้งได้รับเงินรางวัล ๘ บาท แบบที่สี่มีความน่าจะเป็นที่จะได้ ๑ ถ้าแทงถูกหนึ่งครั้งได้รับเงินรางวัล ๑๕ บาท

และทุกครั้งที่แทงผิดเสีย ๑ บาท จัดแบ่งผู้ทดลองออกเป็น ๓ กลุ่ม ให้มีจำนวนครั้งของการเลือกต่างกันคือ ๑ ครั้ง ๔ ครั้ง และ ๘ ครั้ง ตามลำดับ ผู้ทดลองจะจ่ายเบี้ยให้ตามจำนวนครั้งของการเลือก และให้เลือกเล่นเกมทายเลขใดครั้งละ ๑ แบบ ไซเบี้ยครั้งละ ๑ อัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้ทดลองจะจ่ายเงินให้ตามจำนวนเบี้ยที่เล่นได้ ๑ เบี้ย เท่ากับ ๑ บาท

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. คำนวณค่าคะแนนความเสียดังจาก สูตร

$$(R) = \log_2 (1/P)$$

$$R = \text{คะแนนความเสียดัง}$$

$$P = \text{ความน่าจะเป็นในการทายถูก}$$

๒. หาค่าเฉลี่ยของแต่ละคนที่เลือกของกลุ่มที่เลือก ๔ ครั้ง และ ๘ ครั้ง

๓. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนความเสียดังแต่ละกลุ่ม

๔. วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเสียดังระหว่างประเภทของเด็ก โอกาสในการเลือกเล่นและเพศของเด็ก โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 x 2 x 3 factorial design (Three Way Analysis of Variance)

๕. วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเสียดังของกลุ่มที่มีโอกาสเลือกเล่น ๔ ครั้ง และ ๘ ครั้ง โดยใช้ Two - factor Experiment with Repeated Measures on one factor - ความแบบของไวเนอร์ (Winer, 1971)

๖. หาค่าความน่าจะเป็น (คิดเป็นร้อยละ) ของการเลือกเล่นแต่ละแบบในการเลือกครั้งต่อไปเมื่อทายผิดของกลุ่มที่มีจำนวนการเลือก ๔ และ ๘ ครั้ง (Conditional Probability) และหาความน่าจะเป็น (คิดเป็นร้อยละ) ของการเลือกทายแต่ละแบบในการเลือกครั้งต่อไปไม่ว่าจะทายผิดหรือถูก

(Unconditional Probability) เพื่อทดสอบว่าการทายผิดมีอิทธิพลต่อการเลือกครั้งต่อไปหรือไม่ โดยเปรียบเทียบเด็กสถานพินิจฯ กับเด็กนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

๑. การตัดสินใจเสี่ยงของเด็กสถานพินิจฯ และเด็กนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .๐๕
๒. โอกาสในการเสี่ยงหนึ่ง ครั้งของเด็กสถานพินิจฯ กับเด็กนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
๓. คะแนนความเสี่ยงในการตัดสินใจเลือกของเด็กชายและเด็กหญิง ในสถานพินิจฯ และในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน
๔. คะแนนความเสี่ยงในการเลือกแต่ละครั้งของกลุ่มเด็กสถานพินิจฯ และกลุ่มเด็กนักเรียน ที่มีการเลือก ๔ ครั้ง และ ๘ ครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แต่ของกลุ่มที่มีการเลือก ๘ ครั้ง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
๕. ความน่าจะเป็นของการเลือกเล่นแบบต่าง ๆ ในการเลือกครั้งต่อไปเมื่อทายผิดกับความน่าจะเป็นของการเลือกเล่นแบบต่าง ๆ ในการเลือกครั้งต่อไปทั้งที่ทายถูกหรือทายผิดไม่แตกต่างกัน

ขอเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

๑. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ควบคุมตัวแปรด้านแรงจูงใจได้ สมถะ ความวิตกกังวลและบุคลิกภาพ เป็นต้น การวิจัยครั้งต่อไปจึงควรควบคุมตัวแปรด้านนี้ด้วย

๒. การวิจัยครั้งต่อไปควรจะพิจารณาจัดสภาพการเลี้ยงที่แตกต่างกัน เช่น เลี้ยงเพื่อกลุ่ม หรือเลี้ยงเพื่อตนเองและคู่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลี้ยง

๓. การวิจัยครั้งต่อไปควรรีให้ผู้รับการทดลองมีส่วนเกี่ยวข้องของในผล ใดหรือผลเสียโดยตรง เช่น ให้อำนาจเงินของตัวเองในการเลือกทาง

๔. เพื่อจุดหมายที่จะทำนาย และควบคุมพฤติกรรมของเด็ก ควรจะ ศึกษาลักษณะทางค่านิยมอื่น ๆ ประกอบกับการตัดสินใจด้วย เช่น การคบเพื่อน ทัศนคติ ความตั้งใจเชื่อ สภาพทางอารมณ์

ขอเสนอแนะในภาคนำผลการวิจัยไปใช้

๑. กระสวนพฤติกรรมการเลี้ยงของเด็กสถานพินิจฯ กับเด็กนักเรียน ที่แตกต่างกันสามารถนำไปใช้ทำนายพฤติกรรมการเลี้ยงของเด็กได้ดียิ่งขึ้น เพื่อ ควบคุมแนวโน้มการกระทำผิดของเด็กอื่นเนื่องมาจากการตัดสินใจ

๒. การพิจารณาความผิดของเด็กควรคำนึงถึงค่านิยมการตัดสินใจใน สภาพที่เด็กต้องเลี้ยงตัดสินใจหรือมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย

๓. นำผลที่ได้ไปใช้ในการศึกษาวิชาจิตวิทยาวัยรุ่นในด้าน การอธิบาย และการเข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เด็กแสดง

๔. เมื่อทราบกระสวนพฤติกรรมของเด็กสถานพินิจฯ ที่แตกต่างจาก เด็กนักเรียนแล้ว จะทำให้เราสามารถควบคุม ป้องกันและหลีกเลี่ยงการกระทำผิด ของเด็ก.